

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Diurnalul acesta ese in totă *Martisor'a*; dar' prenumerationile se primescu in totă dilele. *Pretiul* pentru Austro-Ungaria: pre unu anu e 6 fl., pre I semestru 3 fl., — pentru Roman'a și Tierele latine și strefne: pre unu anu 8 fl. (20 franci — le noi), pre I semestru 4 fl. (10 fr.—1. n.) Una număr singuraticu costa 12 cr. v. a.

Tôte siodiile si assemnatunile suntu a se tramite la Redactiunea diurnalului in Gherla (Szamosujvár). Er' diurnalele de schimb precum și tôte scrierile de a căror'a aparenția ar' fi a se face mențiune in acestu diurnalul suntu a se tramite la *Proprietariulu diurnalului M. B. Stanescu in Arad.*

Insertiunile se primește cu 7 cr. de linia si 30 cr. taese timbrale. La repetiri mai dese a unor si acelorasi insertiuni se accordează reduceri inseminate in pretiul de inserare.

Collectantii de insertiuni se împărtăsiește in % cuvenitul.

Abonamentele suntu a se face prin asemnatuni postale: La **REDACTIUNEA DIURNALULUI** in Gherla (Szamosujvár). Cei de gente barbara si din tiéra străina se voru adresă: in Sibera la Tîraru, in Chin'a la Ching-chiling-ho, in Pers'a la Saculu, in As'a si in celealte parti ale lumei la prefectul Banjia. *Pretiul de abonamente* se primește in totu soiul de bani — numai in bani ideali nu.

*Mama dulce! Scumpa gînte!
Unde-su tempurile sante,
Candu p'alu teu ferice plaiu
Infloriau totu flori din raiu:
Credintia, devotamentu,
Doru de-unu viitoru mai santu,
Zelu, iubire de dreptate;
Si curat'a libertate?*

*Candu fii-ti de zelu aprinsi,
De-egoismu inca ne 'nvinsi,
Gât'a stânu pentru-alu teu bine
Asi dă sangele din vine?*

*Candu pastorii turmei tale
Amblau toti numai p'o cale,
Si unu gându areâu cu toti;
De-a fări tu iubilati?*

*Candu preotii tei eroi
Nu se trageau totu 'napoi
De eră vre-unu reu se 'nfrunte:
Că mergeau cu crucea 'n frunte — ?*

*Candu guvernă si amplioati,
Judi, notari si advocați,
Se 'ngrigiau să de poporu,
Nu numai de pun'ga loru;
Si-aperau pe cei sermani,
Nu-i storcea numai de bani?*

*Candu pe bolt'a-ti zimbitore
Luceá alu virtutii sôre,
Nimicindu cu sacra-i față
A pecatelor grea cétia?
Unde suntu, o! semîmpa gînte!
Unde,-aceste dîle sante? . . .
Au sboratu la ceriulu santu,
Lasându nôpte pe pamantu!
Palu virtutii tronu curatul
Siede adî negrulucu pe catu,
Er' virtutea cersitore
Prin colibi de fîme móre . . .
Si tu gînte, mare-odata,
Plângi in jale cufundata;
Si-ai tei fii se plângi te lasa:
De-a ta gele nu le pasa! . . .*

*Dar' nu plâng mama buna!
Óra mangaierei suna.
Nu! eu nu potu, dîcu mai multu
Plânsu-ti gelnicu se-lu ascultu!
Desi fii-ti toti suntu rei
Si 'nristeza anii tei:
Eu voiescu se-ti căsiunii tie*

De candu esu asié de raru

Cu-a mea cós'a la hotaru,

Pe alu teu plain auritu

Scaii fórté s'au sporitu,

Florile perif'au éra! . . .

De aci 'nainte dara

Din palatu-mi nou, domnescu,

Din „Orasiniu armenescu“

Cercetá-voiu mai desu tiér'a,

Voiu esí 'n tóta Marti sé'r'a:

Si cu cós'a mea subtira

De umoru si de satira

Scaii toti i voiu cosí,

Si flori mândre voiun prasi.

Pe a ta bolta cerésca

Face-voiu ér' se lucésca,

Se 'ncaldiésca-alu teu pamentu:

Alu virtutii sóre santu!

Ai tei fii spre reu plecati

Voiu se-i facu ér' drepti, curati;

Pe mascati i-oiu demascá,

Pe tirani i-oiu infierá,

I'oiu impunge si i-oiu drege:

Püna-candu se voru corege!

Séu de nu: vai de-aloru sórte:

Face-i-oiu se-si róge mórtle!

Ér' la cei de omenia

Le voiun duce veselia.

Candu la densii voiun intrá,

De necasuri voru uitá,

Si cu tine, maica buna,

Voru suride impreuna. . . .

Dar' se potu aste 'mplení,

Ce-va, dieu, mi-ar trební.

Au o móra se 'nvértesce,

Apa déca nui sosesce?

GIHERL'A, in Octomvre, 1879.

An preotú cânta 'n daru?

Nu traiescu de pe altarn? . . .

Dominalu Tisza e domina mare

Sí ne-adapa ca 'ntristare:

Totusin cere se-i dàmn — dare!

Apoi eu, ce-su mai seracu,

Si voiescu la toti se facu

Veselia si placere:

Chiar' nimicu se nu potu cere?? . . .

Cine pote se colinde

Sate, tieri, foră merinde?

Cei ce dorescu veselia,

Deie-mi deci merinde mie :

6 fl. pe unu anu,

Mai multu nu ceru neci c'unu banu;

Ér' pre tempu de 6 luni

3 fl. inc'oru fi buni;

Pe 3 luni — dupa dreptate:

1 fl. si jumetate;

Éra cei din tieri streine

Optu pe anu, si va fi bine!

Nu statu deci pe gându, Români

Câci va paré reu adi-mâni.

Ve deschideti pung'a iute,

Nu ceru eu, că Tisza, sute:

Numai câte-va bancute.

Sum'a-i mica 'n sine tare,

Dar' efectu-i va fi mare:

Ve facu risu unu anu întregu,

Ér' de sunteti rei, ve dregu:

Si prin asta operare

Scapu gîntea de-o bôla mare! —

Au poteti dorî mai multe?

Aceptându cele cerute,

Roftindu-ve cele bune:

Me inchinu cu plecatiune

Gur'a Satului.

**LIBERTATEA
EGALITATEA
FRATIETATEA
și
DREPTATEA**

dupa

Conceptulu lui Tis'a

și

Practic'a de astazi.

Pataniile si Nasdravaniile

BARONULUI MINCIUNESCU.

I.

Eră in drieul iernei, cându 'mi incepui caletori'a, intreprinsa cu scopulu de a cutrieră Rusia intréga. — Ce'a ce m'a indemnătă că se-mi alegu chiar' acăsta parte a anului pentru o caletoria asié de lunga, an fostu cugetulu că döra pre frigu si pre zapada drumurile de medianópte ale Germaniei, Poloniei si Livoniei, — cari dupa spusele caletorilor suntu rele, — au se se faca mai bune, fóra că se costee cev'a pre cărmuire.

Caletori'a mi-o faceam calare; acest'a e celu mai frumosu si mai placutu modu de caletorire, numai calulu se fia bunu si calaretiulu se fia sdravenu; căci prin astufeliu de caletoria nu esti espusu a te luá la lupta cu vre-unu birjariu (cocieriu), — neci nu esti silitu a te oprí inaintea fie-carei cărciume, pentru voi'a unui postariu ametitu.

Erám subtirelu imbracatu, ce'a ce nu-mi faceá prea mare placere, pentru-că caletoriamu spre medianópte.

Caletorindn ast'feliu pre unu tempu din cele mai reale si sub o clima aspra, vedîtu unu bietu betrânu lungitul tiépenu pre marginea unui drumu parasitu din Poloni'a, espusu la unu ventu ghiaçiosu si avêndu pre sene abié nescăcărpe cu cari se-si acopere goliciunea. — Infaçisiarea acestui omu amaritu me pëtrunse atâtu de multu incătu desf pre unu frigu că acest'a, care poté se-ti inghiaçie sloiu anim'a in pieptu, — me affâmu si eu pré subtire imbracatu, totusiu, fora de-a me cugetá baremi unu minutu, me desbracái de paltonulu mieu si-lu aruncái pre elu. — In acel'asiu momentu unu viersu resună prin vâzduhu, care laudându-me pentru acăsta fapta a îndurarei, 'mi strigă:

„Dracu se te ie nobile baronu, déca acăsta fapta a ta va remané fora resplata!“

'Mi continuái calea mai departe, pâna-ce nótpea si intunereculu me apucară fóra de veste. — Nicí o urma, nicí unu semnu, nicí unu sgomotu, care se-mi fí aretată că pre acolo eră vre-unu satu. Totu pamentulu eră acoperit de zapada; si eu nu cunoșceam calea.

Frântu de ostenel'a drumului, me coborii de pre calu — 'mi legai pre iubitulu meu animalu de vîrfulu unui paru care se vedé de-asupr'a ometului, — pusei su braçiu unulu din pistolele mele si me intinsei pre zapada.

Trasei unu somnu asié de sdravenu, incătu candu me-am desceptat cu diu'a pre la amédiadì. Câtu de mare 'mi fù mirarea candu luái sém'a că me atlu in mijloculu unui satu, intr'unu cemeteriu.

Cu antai'a privire nu vedîui nicaíri calulu, — mai târdiu inse l'audii nechiazându de-asupr'a mea. — 'Mi redicăi capulu si vedîui pre bietulu meu animalu aternatul de vîrfulu unui turnu alu besericiei.

Lucrulu adeca se intemplase asié că sé'a, precându sosise-mi eu la acestu locu, satulu întregu crá acoperit de zapada, — preste nótpe inse tempulu se moiáse preste acceptare, si precându eu dormiam, zapad'a se topí si asié eu ajunsei pre paméntu uscatu; obiectulu pre care in intunecimea noptiei 'lu socotisem a fi unu paru, nu eră altcev'a decât vîrfulu turnului besericiei. — Faptu de a ma

sociu manu, — mi nu-i pescunim său tracău, si mi cerberăi calulu. — apoi 'mi urmăi căci anăi deparțe.

Tôte 'mi merseră bene, pâna-ce ajunsei in Rusia, unde nu e datina de a ambălă calare in tempu de iérna. — Fiendu-că principalu meu este de a me acomodă totudean'a dupa datin'a tierci in care me aflu, — mi-am luat o sania mica de unu calu si plecăi veselu spre capital'a Sant-Petersburg.

Nu sciu de securu decumy'a me affâmu in Estoni'a ori in Inglia, dar' 'mi adueu a-mente, că si acum, că erám in mijloculu unei padure grösnice, candu de odata me vedîui urmaritul de unu lupu năprascicu, mai inversiunatu inca si prin poft'a de mâncare a stomacului seu, căruia pre semne nu-i facuse destulu de unu tempu mai îndelungatu. — Me ajunsé numai decâtul. Nu era nici unu modu de scăpare. Me intinséi, foră se sciu ce facu, in fundulu saniei; si me incredintiai calului se me scóta din acăsta încurcatura. Se si intemplă ce'a ce nu indresniamu se sperez. — Lupulu foră de-a se genă de mene, sari pre de-asupr'a mea, navalii asupr'a calului, sfasi si mâncă intréga partea din drepptu a bietului animalu, — care înnebunitul de spaima si de dorere, fugia si mai rapede. — Erám scapatu! 'Mi redicăi binisioru capulu; si vedîui că lupulu luá loculu calului pre cătu 'lu mâncă. Ocasionea eră fórte benevenita, pentru de a nu lasá se-mi scape lupulu din mâni. Apucăi biculu si incepui a mesurá spatelé lupului din tôte poterile. Spaimentatul si înfuriatul lupulu prin acăsta procedura vatematoré, se rapedi inainte cu tóta iutiél'a; cadavrulu calului cadîu josu si, lueru ne mai pomenitul, lupulu se vîrbi in hamuri in loculu calului. — Eu din partea mea, pocniam neincetatu cu biculu ast'feliu că, mergându totu asié, nu preste multu ajunserămu intregi si sanetosi in Sant-Petersburg, unde furămu intempinati de privirile curiose ale treatorilor.

(Va urmă,)

Tand'a

Mand'a.

T. Frate Manda! Frate Manda! Frate Manda! . . . .

M. Nò, Ce-i? Ce te-a apucat? Ce vîi asié in ruptulu capului? Ce ti s'a intemplat? Era, de esti asié de necajit?

T. D'apoi se-ti spui Frate! Ungurii . . . . dreptatea . . . . in picioare . . . . Vai! Vai! Vai! Ce s'a alege din noi, déca voru merge lucrurile totu asié?

M. Pst! . . . . Incetu, numai incetu dragu-mieu că scfi unde ne affâmu acum!

T. Dâ unde se ne affâmu?

M. D'apoi in Gherla, lângă temnița cea mai mare a Ardealului.

T. Si-apoi? . . . .

M. Si-apoi iute ne-nsgarda pe-amendoi.

T. Vai! Vai! Vai! Ce dile-am ajunsu acum la betranie!? Seracutiu de capulu mieu.

Voi optudieci si cinci
De dascali voinici,
Carii ati luptatu,
De ati invetiatu,
Limb'a cea magiara,
Din o biata tiéra,
La Aradu in cursa,
Sugându totu la mursa;

Voi optudieci si cinci
De dascali voinici,
Carii cu Neomulu,
Ati jocatu pe omulu,
Imbetatu cu apa
Si cu foi de ciapa;

Voi optudieci si cinci
De dascali voinici,
Cari ati asudatu
Pân' ati operatu:
Multiamit'a mare
Colo 'n foi magiare,
Că se aretatî,
Că pâna-cându stati
In cursa bagati
Si in lantiu legati,
Dieu voi nu mai sceti,
Se ve svêrgoliti,
Curs'a se stricati,
De lantiu se scapati
Liberi se esiti,
Liberi se tratti,
Ci mai preferitî
La pamîntu trântiti
Că sclavi se traiti;

Voi, ce fala mare,
Colo 'n foi magiare,
Ati documentatu,
Că v'a apucatu,
Cându v'a provocatu,
Unguresculu sfatu:
Că se mergeti iute,
Iute pe 'ntrecute,
La Aradu, la cursa,
Că veti suge mursa:

De veti invetia
La cursu cătu veti stă,
Limb'a cea sublima,
Sî de graçii plina,
Ce, la noi, la curte,
Toti pre intrecute
O 'ntonéza iute,

Per tik, terek, tik,
Si tak, tarak, nyik!

Voi ce-atи aretau,
Că alu vostru statu,
Statulu dascalescu,
Toti lu preamarescu,
Câti ve dicu mojici,
Misiei si caltei;

Voi, ce documentu,
Serisu cu juramentu,
Lasati pre pamentu:
Că mai fericitî
Nu poteti se fîti,
Decâtù cându ve striga,
„Alföld“-alu intriga,
Si cându fluierati,
De câti desbracati,
Prin Aradu amblati;

Voi, ce n'ati gânditû,
Neci la unu finitu,
Cându ati iscalitû,
Marea multiamita,
Cu cörne de vita,
Careva va impunge,
Si-a vreá se v' alunge
Din a vóstra tiéra
In vapaia-amara;

Vóue, deci, voinici,
Cei optudieci si cinci,
Asta poesía,
Fòra melodia,
Vóue vi-o dedicu,
Eta ce ve dicu:
Fiti blagostovitî
Cu leuc'a lovîti,
La pamentu tranlitî,
Pre pamentu tîrîti
— Si se nu mai sciti —
— Se nu mai visati —
Cumca unde stati,
E locu de tortura,
Batjocuri si hula,
Ci voi se-lu priviti
Direptu paralism
Că drépta resplata
Pentru-a vóstra fapta.

Voi, optudieci si cinci,
De dascali voinici,
Pace se n'affati,
Că Cainu se amblati,

Si se rateci
Că Cainu se traiti,
Se ve pustiți,
Se ve prepadiți,
Se nu ve iriti,
Neci in dori de di
Neci in media de di,
Neci l' apusu de sôre,
Necicandu, candu e sôre;
Numa 'n mediu de nîpte,
Candu nu s'audu sîpte
Voi se ve iriti
Că strigo i numiti.
Ci si-atunci nu 'n lume
Pr'intre omenime,
Ci prin codrii desi,
Prin muntii alesi,
Pr'intre vai si stanci,
Prin spelunci adenci,
Prin pesceri de lupi,
Viezumii de vulpi.

Voi dascali voinici,
Voi optudieci si cinci,
Se ve pomeniti,
Si se ve trediti,
Ca alu vostru nume,
Pr'intre omenime,
Cu fiori s'aude,
Cu fiori petrunde,
Că nume de blamu,
Pe alu vostru neamu.

Voi optudieci si cinci
De dascali voinici
Rogu-ve frumosu,
De susu pâna josu,
Că se-nui pardonati,
Si se me iertati,
Câce m'amu scapatu,
De v'amu blastematu,

Pentru-a vóstre fapte;
Ci éta me 'ntornu,
Blastemulu restornu,
Si ve gratulezu,
Setti ee ve ureză?
Se audiu prin foi
Ca n'aveți necoi,
Ci v'a fericitu
„Alföld“ celu ciostitu!
Se audiu anume,
N asta mare lume,
Ca pinteni portati —
Sunseti pintenati —
Pintenii-i sunati,
Ci pusi pe opinci
La voi — mè voinici,
Voi optudieci si cinci!

Déca s'ar sgodi,
Scîti ce-asin mai dorî?
Că minageria,
De marhaie via,
Se faca din voi,
Atare Strigoiu,
Si se ve aduca,
Prin lumea prostuca,
Si se ve espuie,
Pe sfori se ve suie,
Că si pe moimutie,
Pentru paralutie;
Lumea se se mire,
De a vóstra fire,
Toti se ve admire
Catu de delicati
Stati legati in latiu.
Si de-acolo voi
In magiare foi
Era se lucrati
Publice se datî
Multiamita mare
Pentru 'ndestulare.

Reteganulu.

Diplomatulu, Tieranulu si Porculu.

Bismarck face de multe ori primblari incognito.

Int'o di elu întâlni unu tieranu care era forte necasită cu unu porcu care grohoea cumplită, cu tôte că intrebuită tôte mijlocele de a-lu poté duce acasa.

Bismarck se-apropie de elu tocmai cându tieranulu prinsese porculu cu manele s'ale.

— Amfice, i-i dice clu, nu cunosci secretulu de a conduce aceste dobitoce.

— Ce secretu?

— Vrei se tî-lu spunu?

— Cum se nu vréu, dragulu meu omu.

— Légă-lu cu frânghi'a de laba si-lu lasa se fuga linisită înaintea ta.

— Ast'a n'are sè-lu împedece de a strigă, fètulu meu.

— Déca va mai strigă, léga-lu de picioare si-lu lasa cu capulu josu.

Tieranulu ascultă, urmă sfatulu si porculu tacu. Miratu de dibaci'a necunoscutului i-i dîse:

— „Se cunoscă că esti omu de mesitesiugulu acest'a!“

STAFET'A SATULUI.

Inchinatuni de sanctate tuturor prietenilor acestui unic diurnal, căruia îi mai vine voi'a a face cheff omenilor necajiti și a rîde de neobrasnic'a domnilor stapeni si de faciar'a fariseilor moderni.

Unui prietinu. Prietinu--neprietinu: brânz'a-i pe bani. Si noi trebuie se trainu de-acolo de uade muncim! -- 1 fl. 50 cr. nu-i o lume, deci: la posta cu ei!

Pre Schäffer nu-lu potemu incarcera pâna-ce nu ni-lu vei tramite intregu intregutiu incalciatu imbracatu, — alt'mintrea din celea tramise ni-amu convinsu că l'ai priusu cum se cade.